

1927 මාර්තු මස ගින්නකට වැදීයෑමට පත්වූ ගම්මානයේ උපත ලද මා ඉගෙනීම ලැබුවේ දොඩන්දුවේ බෝදාගම මිත්‍ර ඉංග්‍රීසි පාසැලේය. 1943 වසරේ පවත්වන ලද ජ්‍යෙෂ්ඨ පාසල් සහතික විභාගයෙන් (ඉංග්‍රීසි භාෂාව) මා සමත් වූයේ

ඉතිහාසය (ඉතා හොඳයි) (DISTINCTION) ඉංග්‍රීසි සාහිත්‍යය (හොඳයි) සිංහල (හොඳයි) භාෂිත විද්‍යාව (හොඳයි) හා වෙනත් විෂය කුණ ලබාගෙනය.

විභාගයට පෙනී සිටීමට අවුරුදු දෙකක් ඉගෙනීමක් අවශ්‍ය වුවද, මට අවුරුදු දෙකින් විභාගය ගැනීමට අවසර ලැබුණු විදුහල්පති ජී.ඒ. ආර්යරත්න මහතා මා ගැන ඇතිවූ පැහැදිලිකමින් පමණක් නොව සියලුම පොත් පත් ගැනීමට නොහැකි වූ බැවින් ඔහුගේ පුද්ගලික පොත් විභාග පවතින දිනවල හැදෑරීම සඳහා නාචකාලිකව ම උත්සාහ කළේය. ආර්යරත්න මහතා පසුව කැළණියේ විද්‍යාලකාරී සරසවියේ ඉංග්‍රීසි භාෂාව පිළිබඳ මහාචාර්යවරයෙකු ලෙස වැඩ කළේය.

විභාගයෙන් ඉතිහාසය පිළිබඳ ඉතා උසස් ලෙස සමත් වූ මා උදුම්ම, මගේ ගෞරව පාඩම් කරන මේසය ඉදිරිපිට බිත්තියේ සටහන් කළේ "ඩී.ඒ. ඉතිහාසය පිළිබඳ ගෞරව උපාධිය" කියාය. කුඩා කල සිංහල පාසලට යද්දී එහි වහලේ බාලකයකු ලියා තිබුණු "උත්සාහ වන්තයා නිතර ජය ගනී" යන්න මගේ මතකයට නිතරම ලගා වෙමින් තිබුණි. කවදා හරි ඩී.ඒ. උපාධිය ලබාගන්නා බව මගේ නිගමනය විය.

අවුරුදු 18 වන තෙක් රජයේ රැකියා ලබා ගැනීමට නොහැකි වීම, ලංකාවේ එතෙක් සරසවි විදුහලක් නොතිබීම (ජේරුදෙනි විශ්ව විදුහල පටන් ගත්තේ 1946 වසරේය) නිසා මම ලන්ඩන් විශ්ව විද්‍යාලයේ ඉගෙනීම සඳහා සිත යොමු කළේය.

බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩු ක්‍රමය, සිංහල, පාලි, ඉන්දියානු ඉතිහාසය, (උසස් පෙළ), ආර්ථික විද්‍යාව හා බ්‍රිතාන්‍ය ආර්ථික ඉතිහාසය (සාමාන්‍ය පෙළ) පමණක් වීමෙන් පොදු අධ්‍යාපනික සහතික පත්‍ර විභාගය සමත් වීමට අවශ්‍යය ලැබුණි.

මේ කාලය තුළ 1945 වසරේදී රජයේ සාමාන්‍ය ලිපිකරණ හා දුම්රිය ස්ථානාධිපති විභාගය සමත් වූ මම රජයේ සාමාන්‍ය ලිපිකරණ සේවයට බැඳුණෙමි. එහි ප්‍රථම පත්වීමේ වූයේ වර්ගිකාරී කවිවේරයටයි. 1946 පෙබරවාරි මස මම එහි රාජකාරී භාරගත්තෙමි.

පෙර දින වැඩට ගියේ කාපනයට යන සිලුනාමි දුම්රියෙනි. රාත්‍රී 7.00 පමණ පිටත් වූ දුම්රියට මා කොටුවේ දුම්රිය පොළට කැඳවාගෙන ගියේ මගේ සහෝදරයකු කසාද බැඳ සිටි මගේ මස්සිනා සමඟය. එහි වැඩිගත් මගේ අසුන ඉදිරිපිට සිටි

"අක්කාට කමලා යන නම ලැබූ ඡෝ කෙසේද?" "මල්ලිට මල්ලිගේ නම ලැබුණ විදියටමයි"

දෙමළ මහත්මයෙකුට මාව බලාගන්නා ලෙසත් වර්ගිකාරී දුම්රිය පොළින් බස්සන ලෙසත් ඔහු කාරුණිකව ඉල්ලා සිටියේය. පසුව ඒ මහතා සමග කතාවට බැසගත් මා ඔහුට මගේ සුළු විස්තරය සිටුවීම, "මාත් යන්නේ වර්ගිකාරීවම නමයි" කියා ඔහු කීමෙන් මට විශාල ශක්තියක් ඇතිවිය.

ගැබ්ගැසී මම හසුගේ නිදා ගැනීමට පටන් ගනිමි.

වර්ගිකාරී දුම්රිය පොළට දුම්රිය ගලායෑමේ උදේ 2.30 ට පමණය. සෂා අන්දකාරය මා බිය ගැන්වීය. දුම්රිය පොළේ අන්තිමට ඉතිරි වූයේ මා පමණි. දුම්රිය ස්ථානාධිපති හමුවී මාගේ විස්තරය ඔහුට කියා දුනිමි. නගරයට සැතපුම් 1 1/2 ක් පමණ දුර බවත් තනිම එහි යෑම තුසුදුසු බවත් ඔහු මට කීවේය. ඔහුගේ කාර්යාලයේ මේසය මත ගියට කඩදාසි ගොනුවක් තබා ඊට උඩින් වැනි කඩාසක් අතුරා මට නිදාගැනීමට සැලසුම්වීය. කාර්යාලය වසා ඔහු උඩ තට්ටුවේ ඔහුගේ නිවාස ස්ථානයට ගියේය.

නිදාගැනීමට උත්සාහ කළත් මියත්ගේ එනා මෙනා දුව පැන යෑම, මෝසස් කෝඩ් යන්තුවේ නිතර ඇතිවුණ "රක්", "රක්" ශබ්දයත්, මදුරුවන්ගේ

දැන් මට අනුවයි

"රජන්" "රජන්" ශබ්දයෙන් කරදර කිරීම මා බලසිටි නිදාගැනීම වැළැක්වූය.

පාත්දරීන් හැසිරීම, මගේ ඇඳුම් පෙට්ටියක් ගෙන, දුම්රිය ස්ථානාධිපතිට ස්තූති කොට, මම නගරයට ගියෙමි.

වටපිටා බැලූවිට මා දුටුවේ "වීරසුරිය හෝටලය" කියා ලියා තිබුණ සංඥා පුවරුවයි. එය දැකීමෙන් සතුටට පත් මා සිතුවේ අයිතිකරු අහංගම, මීරියන් යන වැලිගමින් පැමිණි අයෙකු බවයි.

මාස දෙකකින් පසු නිවස උප දියාපතිතුමා වෙනුවට ඒ ශ්‍රේණියටම අයත් ඒ.එස්. කොහොබාත් වික්‍රම මහතා ආවේය. ඔහු බද්දේගම බව, නමින් දැනගත් මම ඉතා සතුටු වීමි. අඩම්බර වීමි.

එක් දිනක වර්ගිකාරී ගම්බඳ පෙදෙසකින් මිනිසෙකු පැමිණ දියාපති තුමාට ඉල්ලීමක් කරන අවස්ථාවේදී කවිවේරයේ දෙමළ සුළු සේවකයෙක් ඇවිත් දියාපති මට කතා කළ බව දැනගුවේය. මේ දෙදෙනාගේ සාකච්ඡා මට පරිවර්තනය කිරීමට සිදුවිය.

දියාපතිට ගරුකිරීම මා සතුට තිබුණද මට සිහිවූයේ දියාපති බද්දේගමත් මා ගින්නකට වූවත් (ගම් දෙක අතර දුර ප්‍රමාණය සැතපුම් 15 පමණය) සිංහල මිනිසෙකු කතා කිරීමට දියාපතිට පරිවර්තනයක අවශ්‍ය මන්ද යන්නයි.

එකල තිබුණේ අධිරාජ්‍යවාදී පාලන ක්‍රමයක සේවා වයි. ලංකා සිවිල් සේවයේ නිලධාරීන් හා රජයේ අතින් නිලධාරීන් හා මහජනයා අතර තිබුණේ අහස පොළොව හා සමාන පරතරයකි. එම වෙනස තව දුරටත් ගෙන යෑමටය මේවැනි උපක්‍රම යොදවන්නේ යයි මට පසුව තේරුම් ගත හැකි විය.

වර්ගිකාරී නගරයේ හැවිතිමට සුදුසු හෝටලයක් හවාතැන්ගත් නොතිබීමෙන් මට නොයෙක් ගැටලුවලට හා අපහසුකම් වලට මුහුණ දෙන්නට සිදුවිය. රජයේ නිවාස තිබුණද ඒවා දෙමළ නිලධාරීන්ට දී තිබුණි. සිංහල නිලධාරීන්ගේද නිවාසයක් වෙන්නේ නොතිබීම පාලනයේ දුර්වල ආංශයක් සේ මට පෙනී ගියේය.

එක සිංහල කඩසා පසු කාමරයේ කොටසක මා හැවිති සිටියදී, ඊ කිදාගන්නා විට මියෙන් මගේ දකුණු කකුලේ මාපරුගිල්ල හපා කනවා මම නිදිනෙන්ම දුටුවෙමි. සුළු දේ ගැලීමක් ද විය. මගේ හතකින් කැඳුණ වැඩිදරුණු. ඊට දෙදිනකට පසු නිවාටු ගෙන මා කොළඹට ඇවිත් මී වියට ප්‍රතිකාර ලබා ආපසු ගියද ඇගේ දැවිල්ලක් මට දැණුණි.

අතර කවිවේරයේ අවුරුදු දෙකක් වැඩ කර ඇති

Dr Mathu H. Liyanage

බැවින් මට මාරුවීමක් ලබා ගැනීමට පුළුවන් වේ දෝ යන සැකයෙන් ඉල්ලුම් පතක් ප්‍රධාන ලිපිකරණ බාරදුන්නෙමි. ඔහු කීවේ එයට වෛද්‍ය සහතිකයක් අවශ්‍ය බවය.

එදිනම, වීරසුරිය හෝටලයේ අයිතිකරු හමුවී ඔහු සමග සවස වර්ගිකාරී රජයේ රෝහලේ ප්‍රධාන වෛද්‍යවරයා හමුවීමට ගියෙමි. රාජ්‍ය භාෂා දුන්

පසු මගේ ශරීරයේ ඇති වි නිබෙන දැවීම නිසා ඉතා ඉක්මනින් දේශගුණය හොඳ වෙතත් ස්ථානයකට වාරුවීමක් දිය යුතුයයි සැදුණත් කරන ලද වෛද්‍ය සහතිකයක් දොස්තරවරයා මගේ අතට දුන්නේය. වීරසුරිය මිලලැලිද ඔහුගේ අතේ තිබුණ කඩදාසියකින් ඔහුග ලද අරුත්කු බෝතලය වෛද්‍ය වරයාට දී ඔහුට ස්තූති කළේය.

වර්ගිකාරී එවක තැබැරුමක් නොතිබුණි. මන්පැත් ආදිය අනුරාධපුරයෙන් ගෙනැවිත්, වර්ගිකාරී ප්‍රකුත්වත්, රජයේ උසස් නිලදාරීන්ටත් දෙනු ලැබුවේ වීරසුරිය හෝටලය මගින්යයි පසුව දැනගත්තෙමි. අසුතු ක්‍රියාවක් වුවද වීරසුරිය මුදලාලිට විශාල සැලකිල්ලක් තරයේ පදිංචිකරුවන්ගෙන් හා ආගන්තුකයන්ගෙන් ලැබුණි.

මාසයකින් පමණ ගම්බන්දාට කවිවේරයට මා මාරුකර ඇති බව දැනගත් මගේ නිසේ මලක් ගැසුවක් මෙනි.

රජයේ සේවයේ අවුරුදු හතරක් ගිය පසු දෙවැනි ශ්‍රේණියට උසස්වීම සඳහා පැවැත්වෙන විභාගයෙන් මා තේරී පත්වීමෙන් පසුව කොළඹ පිටත සේවා දෙපාර්තමේන්තුවට මාරුවීමක් ලැබුණි. නාගයකට මෙන් මට හැවිතත් කොහොබාත් මහතා හමුවූයේ ඔහු එහි අධ්‍යක්ෂවරයා ලෙස පැමිණි නිසාය.

මා හඳුනාගත් ඔහු මගේ රාජකාරී කටයුතු කිරීමේ දක්ෂතාවය නිසාදේ ක්‍රම ක්‍රමයෙන් හොඳ සම්බන්ධතාවයක් ඇතිවිය. එවක රාජ්‍ය භාෂාව වූයේ සිංහලය. සිංහලෙන් වැඩ කිරීම තරමක දුෂ්කර බවක් ඇතිවූ ඔහුට සිංහල ඉගැන්වීම සඳහා උදේ පැය හතරක් පමණ මට ඔහුගේ කාර්යාලයේදී හමුවෙන්නේය අනා කළේය.

වියේසයෙන්ම ඔහු බලාපොරොත්තු වූයේ ඉංග්‍රීසි පත්‍රයේ වාක්‍යයන් සිංහලට පෙරළීමක් සිංහල පත්‍රයේ කොටස් ඉංග්‍රීසියට පෙරළීමයි. පටන්ගැන්වීමේදීම, වර්ගිකාරී කවිවේරයේදී සිදුවූ පරිවර්තනය මට සිහිපත් විය. එවිටයි මට ඒත්තු

- මඟුල් පෝරුව
- කිරිබත් ආකෘතික
- පොල්තෙල් පහන
- දේශීය කැටයම්
- වේදිකා පසුකල නිර්මාණ
- තවත් බොහෝ දෑ

Specialized in Sri Lankan Wedding Poru

SumiKumaa

Sumith Perera - 0416 613 170

දේශීය හෝ නව මාදිලියෙන් සාදා දෙනු ලැබේ